

kirkelige Forhold dernede, en Betænkning, der skulde forelægges for Vælgerforeningen til endelig Afstemning og Afgørelse. Dette kirkelige Udvalg havde altsaa intet andet Mandat end det, der var givet det af Vælgerforeningen. Dette kirkelige Udvalg udtalte Ønsket om et Udvalg som det, der her er foreslaaet. Men da dets Betænkning blev forelagt for Vælgerforeningen, udtalte denne, at den ikke nærrede Betænknelighed ved at lade dette Ønske udgaa. Jeg kan med langt større Ret sige, at Sønderjyderne er enige med mig i, at et Udvalg som det her foreslaaede er ganske uforløst, idet den Repræsentation, der har valgt det kirkelige Udvalg dernede, i Virkeligheden paa dette Punkt tager Afstand fra den Betænkning, Udvalget har afgivet.

Men rent bortset fra, hvad Sønderjyderne ønsker, og hvad de ikke ønsker, tør jeg hævde, at det Udvalg, der her er foreslaaet, er, naar man ser paa den Op-gave, man byder det, ganske upraktisk. Jeg vil gerne spørge Hr. Moltesen, der talte om alle de Forskelligheder, der gjorde sig gældende dernede, og om, at det gjaldt om, at man fik sagkyndige Folk til at forhandle disse Spørgsmaal: Mener det ærede Medlem virkelig, at de 23 menighedsraadsvalgte Medlemmer eller rettere den Del af dem, der er heroppefra, er specielt sagkyndige paa dette Omraade? Jeg er tilbøjelig til at hævde, at de aldeles ikke har Begreb om det, de skal til at arbejde med. Det bliver et drøjt Arbejde for dem at sætte sig ind i de Forhold, de her skal arbejde med. Nej, et Udvalg, som Ministeren nedsatte af virkelig sagkyndige, vilde ganske anderledes kunne udarbejde et Forslag, der da kunde blive forelagt Rigsdagen, naar Sønderjyderne har faaet deres Repræsentanter her, og da kunde hele dette Spørgsmaal blive Genstand for den virkelig sagkyndige Behandling, der skal til her.

Den højtærede Kirkeminister udtalte, at der var ogsaa andre Spørgsmaal end lige Spørgsmaalene om Menighedsrepræsentationerne, Lønningsforholdene og Præstevalgene dernede, der skulde behandles; der var f. Eks. Spørgsmaalet om Salmebogen og dens Ændring paa visse Punkter. Sønderjyderne har en udmærket god Salmebog, som de for øvrigt har udtalt et bestemt Ønske om at maatte beholde. Der trænges ganske vist til Ændringer i denne Salmebog; det er sikkert ganske urimeligt, at Sønderjyderne fremtidig ikke maa synge

Christian Richardts dejlige Salme til Korsets Pris:

„Nu vajer Korset højt i Folkets Banner,
og By ved By en Korsets Kirke stander“,
men skal være nødte til at synge:

„I Korsets Lignelse Guds Hus vi danner,
og By ved By en Korsets Kirke stander“.

Og det er lige saa urimeligt, at de ikke maa have Lov til at synge:

„Lad vaje højt vort Kongeflag,
Lad flyve Korsets Banner“.

Den maatte de ikke synge, skønt det ikke er en Salme, der handler om Dannebrog, den stammer i Virkeligheden fra Middelalderen. Det er givet, at Sønderjyderne skal have Lov til at foretage Ændringer paa saadanne Punkter. Jeg mener ogsaa, at de skal have Lov til at føje til i deres Salmebog Salmer, de har savnet, og som de kunde ønske nu at faa Lov til at bruge. Jeg mener for øvrigt ogsaa, at den autoriserede Salmebog herhjemme i høj Grad trænger til Tillæg. Men nu er der heldigvis en saadan hævdvunden Frihed rundt omkring, at man uden at spørge Autoriteterne eller i alt Fald under den afgjorte Forudsætning, at Autoriteterne ikke modsætter sig det, indtører Salmebogstillæg. Men jeg vil gerne spørge ærede Medlemmer, om de virkelig mener, at en Forsamling som de 38, der her er foreslaaet, med en teologisk Professor — al Respekt i øvrigt for teologiske Professorer — og en juridisk Professor i Spidsen skulde være vel egnet til at stille Forslag om en ny Salmebog. Jeg havde nær sagt: Gud fri os for Resultatet af de Forhandlinger, der maatte blive ført i Udvalget paa det Omraade.

Naar man staar overfor dette Forslag, spørger man: Hvad er egentlig Hensigten? Thi det er umuligt, at det kan være alvorligt ment, at man skulde have et Udvalg som dette til at arbejde blot med de sønderjydske Præstelønningsforhold, med Sognerepræsentationerne og Præstevalgene dernede. Der maa være noget andet, man ønsker. Og dette andet ligger i § 4, hvor det hedder, at der skal være Adgang for Ministeren til at afæske Udvalget Betænkning over andre Spørgsmaal, og at Udvalget selv kan optage andre Spørgsmaal til Betænkning. Nu siger Hr. Moltesen, at det er en Mistænkeliggørelse, naar man udtaler sig saaledes, at der kunde ligge noget andet i § 4 end det, der er klart udtalt, at der kunde